Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies **ISSN: 2456-5148 (Online)**
An international, peer-reviewed quarterly academic research journal **www.ngmtamil.in**

களஞ்சியம் – சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Quarterly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor 4.355 Multidisciplinary International

: https://doi.org/10.63300/kijts06022026

Vol. 6 No. 02, August 2026, p489-499 | Available online at: www.tamilmanam.in
Original Research Paper

கே.ஏ. குணசேகரனின் 'கந்தன் × வள்ளி': புராண மறுவாசிப்பும் ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்க அரசியலும்

K.A. Gunasekaran's 'Kanthan × Valli': Mythological Rereading and the Politics of the Theatre of the Oppressed

வே. இந்துமதி,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி,

மேலைச்சிவபுரி, புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

V. Indhumathi*,

Ph.D. Research Scholar, Ganesar College of Arts and Science, Melaisivapuri, Pudukkottai District
Email: graja6576@gmail.com

முனைவர் சி. முடியரசன்,

நெறியாளர், உதவிப் பேராசிரியர், கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி,

மேலைச்சிவபுரி, புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

Dr. C. Mudiyarasan*,

Research Supervisor, Assistant Professor, Ganesar College of Arts and Science,
Melaisivapuri, Pudukkottai District
Email: isaipriya100@gmail.com

Article history
Received: 20-08-2026
Revised: 20-08-2026
Accepted: 24-08-2026
Published: 25-08-2026
*Corresponding Author Email:
graja6576@gmail.com

Abstract: This paper examines K.A. Gunasekaran (1955–2016), a pioneering figure in Tamil Dalit theatre and the foremost Tamil exponent of the "Theatre of the Oppressed," a form he adapted from Brazilian theatre-maker Augusto Boal to voice the lived realities of Dalits, tribal communities, and gender minorities in Tamil Nadu. Central to Gunasekaran's dramaturgical method is the deliberate subversion of canonical myth: taking narratives sanctified by centuries of devotional retelling and reading them against the grain of caste and patriarchal privilege. Focusing on his 2004 play Kanthan × Valli, this study traces how the traditional Valli–Murugan marriage myth is reconstructed as a site of feminist assertion, caste critique, and social accountability. Rather than portraying Valli as a passive tribal maiden elevated through divine marriage, the play reimagines her as an assertive, self-possessed woman who resists assimilation into upper-caste legitimacy structures. The paper further considers how folk performance idioms, open-air staging, and satirical figures such as the 'Sirippan' (jester) function as instruments of social critique, and situates the play within Boal's theoretical vocabulary of the 'spect-actor.' Ultimately, the study argues that Kanthan × Valli transforms myth from an instrument of ideological consent into a vehicle of political resistance.

Keywords: *K.A. Gunasekaran; Dalit Theatre; Theatre of the Oppressed; Augusto Boal; Mythological Subversion; Feminism; Caste Critique; Spect-actor.*

© 2014 The Author(s). This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) license

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ்நாட்டின் முதல் தலித் நாடகச் செயற்பாட்டாளர்களுள் ஒருவரான கே.ஏ. குணசேகரன் (1955–2016), "ஒடுக்கப்பட்டோரின் அரங்கம்" (Theatre of the Oppressed) எனும் அரங்க அணுகுமுறையைத் தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்து, தலித்துகள், பழங்குடியினர், திருநங்கைகள் உள்ளிட்ட விளிம்புநிலை மக்களின் குரலைத் தமிழ் நாடக உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர். ஆதிக்கச் சக்திகளுக்கு எதிரான அவரது கலை அரசியலின் மையக் கருவியாக, பாரம்பரியப் புராணங்களையும் இதிகாசங்களையும் நவீனப் பார்வையில் மறுவாசிப்பு செய்யும் உத்தி அமைந்தது. இக்கட்டுரை, குணசேகரன் 2004ஆம் ஆண்டு எழுதிய 'கந்தன் × வள்ளி' நாடகத்தை மையமாகக் கொண்டு, வள்ளி–முருகன் திருமணப் புராணக் கதை எவ்வாறு பெண்ணியம், சாதியாதிக்க விமர்சனம், சமூக நீதி ஆகிய தளங்களில் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை அவுகுஸ்தோ போலின் (Augusto Boal) ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கக் கோட்பாட்டு வெளிச்சத்தில் விரிவாக ஆராய்கிறது. நாடகத்தில் வள்ளி, தெய்விகத் திருமணத்தால் மீட்கப்படும் செயலிலாப் பழங்குடிப் பெண்ணாக அல்லாமல், தன் உடல் மற்றும் விருப்ப உரிமையை உறுதியுடன் நிலைநிறுத்தும் பகுத்தறிவுப் பெண்ணியக் குரலாக மறுஉருவாக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதே இக்கட்டுரையின் முதன்மைக் கண்டறிதலாகும். மேலும், நாடகம் நாட்டுப்புற அரங்க மரபுகளையும் நையாண்டி உத்திகளையும் பயன்படுத்தி, பார்வையாளரை வெறும் ரசிகராக அல்லாமல் சிந்திக்கும் பங்குதாரராக மாற்றும் பணியையும் இக்கட்டுரை வெளிக்கொணர்கிறது.

ஆய்வு நோக்கங்கள்

1. கே.ஏ. குணசேகரனின் அரங்கச் செயல்பாட்டில் புராண மறுவாசிப்பு உத்தியை அடையாளம் காணுதல்.

2. 'கந்தன் × வள்ளி' நாடகத்தில் வெளிப்படும் பெண்ணியப் பார்வையைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்.

3. அவுகுஸ்தோ போலின் ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கக் கோட்பாடு தமிழ்ச் சூழலில் எவ்வாறு தழுவி மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கண்டறிதல்.

4. சாதி மற்றும் பாலினம் தொடர்பான அதிகார அமைப்புகளுக்கு எதிரான நாடகத்தின் விமர்சனப் பரிமாணத்தை வெளிக்கொணர்தல்.

5. தமிழ்த் தலித்-பெண்ணிய இலக்கியப் பாரம்பரியத்துடன் நாடகத்தை ஒப்பிட்டு மதிப்பிடுதல்.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வு முதன்மையாகத் தரமான உரை பகுப்பாய்வு முறையை (Qualitative Textual Analysis) அடிப்படையாகக் கொண்டது. கே.ஏ. குணசேகரனின் 'கந்தன் × வள்ளி' நாடகப் பிரதி முதன்மைத் தரவாக (Primary Source) கொண்டு நுணுக்கமாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. மேலும், அவுகுஸ்தோ போல் முன்வைத்த 'ஒடுக்கப்பட்டோரின் அரங்கம்' கோட்பாட்டுச் சட்டகமும், தலித்திய-பெண்ணியக் விமர்சன அணுகுமுறைகளும் (Dalit-Feminist Critical Methodology) ஒப்பீட்டு விளக்கக் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கே.ஏ. குணசேகரனின் கோட்பாட்டு நூலான 'தலிதியும் அரங்கேற்றமும் அரசியலும்', 'தலித் அரங்கியல்' ஆகியனவும், தமிழ் தலித் இலக்கியத் தோற்றம் குறித்த வரலாற்றுச் சான்றுகளும் துணைத் தரவுகளாகக் கையாளப்பட்டு பகுப்பாய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. நாடகப் பிரதியிலிருந்து எடுத்தாளப்படும் உரையாடல் பகுதிகள், நேரடி மேற்கோள் முறையிலும் மறுஆக்க முறையிலும் இணைத்து ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. அறிமுகம்

நாடகம் என்பது வெறும் கலை வெளிப்பாடோ அல்லது பொழுதுபோக்கு ஊடகமோ மட்டுமல்ல; அது சமூகத்தின் ஆதிக்க அமைப்புகளையும் அதிகார அமைப்புகளையும் கேள்வி கேட்கும் கூரிய அரசியல் கருவியாகும். தமிழ்நாட்டின் நாடகச் சூழலில் மரபுசார்ந்த நாடக அமைப்புகளும், அழகியல் சார்ந்த வடிவங்களும் மேலோங்கியிருந்த காலத்தில், விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் அவர்களின் அன்றாடப் போராட்டங்களையும் மையப்படுத்தி, ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான தனித்துவமான அரங்க மொழியை உருவாக்கியவர் கே.ஏ. குணசேகரன் ஆவார்.

அவர் தனது நாடகங்களின் வழியாகச் சாதி, பாலினம், அதிகாரம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மனிதர்களைச் சுரண்டும் ஆதிக்கக் கட்டமைப்புகளுக்கு எதிரான கூரிய உரையாடலை முன்னெடுத்தார். குறிப்பாக, சமூகத்தில் ஆழமாக வேர்ஊன்றியுள்ள பழமைவாதக் கருத்துகளை உடைக்க, மக்களிடையே பரவலாக அறியப்பட்ட புராணக் கதைகளையும் இதிகாச நிகழ்வுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றை விளிம்புநிலை மக்களின் கண்ணோட்டத்தில் மறுவாசிப்பு செய்யும் உத்தியைக் கையாண்டார்.

பிரேசில் நாட்டு நாடக இயக்குநரும் அரசியல்வாதியுமான அவுகுஸ்தோ போல், மேலைத்தேய நாடக மரபு ஒரு சிலர் மட்டும் பேசும், பெரும்பான்மையினர் வெறும் பார்வையாளர்களாக மட்டுமே இருக்கும் 'ஒற்றைப் பேச்சு' (monologue) அமைப்பைப் பேணுவதாகவும், இது சமூகத்தில் நிலவும் அதிகார ஏற்றத்தாழ்வையே பிரதிபலிக்கிறது எனவும் வாதிட்டார். இக்கருத்தாக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் உருவாக்கிய 'ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கம்' எனும் மாற்று அரங்க மொழியை, கே.ஏ.

குணசேகரன் தமிழ்ச் சூழலின் சாதி-பாலின அரசியலுக்கு ஏற்ப மறுவடிவமைத்தார் என்பது இவ்வாய்வின் முதன்மைக் கருதுகோளாகும். இக்கட்டுரை, இக்கருதுகோளை 'கந்தன் × வள்ளி' நாடகப் பிரதியின் நுணுக்கமான பகுப்பாய்வின் வழியாக நிறுவ முற்படுகிறது.

2. இலக்கிய மதிப்பாய்வு

1990களுக்குப் பிறகான தமிழ் இலக்கிய வெளியில் தலித் படைப்பாக்கம் குறித்த ஆய்வுகள் பெருகின. பாமாவின் 'கருக்கு' (1992) தமிழ் தலித் இலக்கியத்தின் முதல் சுயசரிதைப் படைப்பாக அடையாளம் காணப்பட்டு, தலித் கிறித்தவப் பெண்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்களை மையப்படுத்திய ஆய்வுகளுக்கு அடிக்கல்லிட்டது (பாமா, கருக்கு). அதைத் தொடர்ந்து அவரது 'சங்கதி' (1994) பெண்ணிய-தலித் குரல்களின் கூட்டு அனுபவத்தை ஆவணப்படுத்தியது எனப் பல விமர்சகர்களால் பாராட்டப்பட்டது. பி. சிவகாமியின் 'பழையன கழிதலும்' (1989) நாவல் தலித் சமூகத்தின் அக அமைப்பையும் பெண்ணியப் போராட்டங்களையும் விமர்சன நோக்கில் அணுகிய தொடக்ககால முயற்சியாகக் கருதப்படுகிறது.

இவ்வுரைநடை மரபுக்கு இணையாக, நாடகத் துறையில் அதே அளவு தீவிரமான தலித் அரசியல் குரலை முன்னெடுத்தவர் கே.ஏ. குணசேகரன் ஆவார் என ஆ. ராமானுஜம் மற்றும் வெளி ரங்கராஜன் ஆகியோரின் தமிழ் நாடக வரலாற்று ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன (ராமானுஜம்; வெளி ரங்கராஜன்). எனினும், குணசேகரனின் நாடகங்கள் மீதான கல்விசார் விமர்சன ஆய்வுகள், அவரது உரைநடை சமகாலத்தவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது இன்னும் குறைவாகவே உள்ளன என்பதும் இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நியாயப்பாட்டுக் காரணிகளுள் ஒன்றாகும்.

3. தமிழ் தலித் இலக்கியத்தின் தோற்றமும் நாடகத்தின் பங்களிப்பும்

1990களின் தொடக்கம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்பமாகும். 1991இல் கொண்டாடப்பட்ட டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா விழிப்புணர்வு, தமிழ்நாட்டில் தலித் அரசியலையும் தலித் இலக்கிய எழுச்சியையும் தீவிரப்படுத்தியது. இக்காலகட்டத்தில், தலித் படைப்பாளிகள் தங்கள் சமூக அனுபவங்களையும் ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான எதிர்ப்பையும் பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களில் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினர்.

நாவல் வடிவத்தில், பி. சிவகாமி அவர்கள் 1989இல் வெளியிட்ட 'பழையன கழிதலும்' நாவல், தலித் சமூகத்தின் உட்கட்டமைப்பையும் பெண்ணியப் போராட்டங்களையும் பேசிய முக்கியத் தொடக்கப் படைப்பாக அமைந்தது. சுயசரிதை வடிவத்தில், 1992இல் வெளிவந்த பாமாவின் 'கருக்கு' நாவல், தமிழ் தலித் இலக்கியத்தின் முதல் சுயசரிதைப் படைப்பாக அமைந்து, தலித் கிறித்தவப் பெண்களின்

வாழ்வியலையும் ஒடுக்குமுறையையும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்தது. தொடர்ந்து அவரது 'சங்கதி' (1994), 'வன்மம்' (2002) போன்ற படைப்புகளும் முக்கிய விவாதங்களை உருவாக்கின. சிறுகதை வடிவத்தில், அபிமானி, இடையவேந்தன், இமயம் போன்ற படைப்பாளிகள் தலித் மக்களின் வாழ்வியலை மையமாகக் கொண்டு பல சக்திவாய்ந்த சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டனர்.

இத்தகைய உரைநடை இலக்கிய எழுச்சிகளுக்கு மத்தியில், நாடகத்துறையில் ஒரு பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர் கே.ஏ. குணசேகரன் ஆவார். 1990ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய 'பலி ஆடுகள்' (The Scapegoats) என்ற நாடகம், தமிழில் தலித் நாடக எழுத்தின் உத்தியோகபூர்வ தொடக்கப்புள்ளியாகக் கருதப்படுகிறது. இது மேடை நாடக வழக்கமான வடிவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு, சமூகத்தின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நிஜமான குரலை அரங்கத்தில் எதிரொலிக்கச் செய்தது.

4. கே.ஏ. குணசேகரன்: வாழ்க்கையும் இலக்கியப் பங்களிப்பும்

'மக்கள் கலைஞர்' எனப் பாராட்டப்பட்ட கே.ஏ. குணசேகரன், நாடகவியலாளர், பாடகர், நடிகர், இயக்குநர், ஆய்வாளர் என பன்முகத் திறன் கொண்டவராகத் தமிழ் அரங்க உலகில் தடம் பதித்தவர். 2016 ஜனவரி மாதம் அவர் காலமானபோது, தலித்திய அரங்கச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்த முன்னோடி என்றும், மக்களியக்க மேடைப் பாடல்களுக்குப் புத்துயிர் அளித்தவர் என்றும் தமிழ் இலக்கிய வட்டாரங்களில் அவர் நினைவுகூரப்பட்டார் ("கே.ஏ. குணசேகரன் காலமானார்"). நாட்டுப்புற வழக்காற்றியல் (Folklore) துறையிலும் தீவிரமாகத் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த அவர், 'இசை நாடக மரபு', 'நாட்டுப்புற மண்ணும் மக்களும்', 'நாட்டுப்புற இசைக் கலை', 'பயன்பாட்டுத் தளங்களில் பழந்தமிழர் கலைகள்' போன்ற ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். 'வடு' எனும் அவரது தன்வரலாற்று நூல், தலித் தன்வரலாற்று இலக்கிய மரபில் முக்கியமான பதிவாகக் கருதப்படுகிறது.

'பலி ஆடுகள்' (1990) நாடகத்துடன் தொடங்கிய அவரது நாடக ஆக்கப் பணி, 'மாற்றம்', 'மழி', 'தொடு', 'கந்தன் × வள்ளி' (2004), 'சத்திய சோதனை' (2004) என விரிவடைந்தது. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை தலித் 'தன்னிலை' சார்ந்து எழுதப்பட்டவை என விமர்சகர் வீ. அரசு பதிவு செய்துள்ளார் (அரசு). அவரது கோட்பாட்டு நூலான 'தலிதியும் அரங்கேற்றமும் அரசியலும்' (2009), தலித் அரங்கத்தின் தத்துவார்த்த அடித்தளத்தை விளக்கும் மைல்கல் படைப்பாக அறியப்படுகிறது.

5. அவுகுஸ்தோ போல் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கக் கோட்பாடு

1931ஆம் ஆண்டு பிரேசிலில் பிறந்த அவுகுஸ்தோ போல், 1950களிலிருந்து 1970கள் வரையிலான காலகட்டத்தில், இராணுவ சர்வாதிகார ஆட்சியின் தணிக்கைச் சூழலுக்கு மத்தியில் தமது அரங்கக் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். கல்வியாளர் பாவ்லோ பிரேரின் 'ஒடுக்கப்பட்டோர் கல்வியியல்'

(Pedagogy of the Oppressed) எனும் நூலால் ஆழமாகத் தாக்கப்பட்ட போல், மரபுவழி மேலைத்தேய நாடக அமைப்பு ஒரு சிலர் மட்டும் பேசும் 'ஒற்றைப் பேச்சு' அமைப்பாகவும், பார்வையாளர்களை மௌனமான, செயலற்ற நிலையில் வைத்திருக்கும் அமைப்பாகவும் செயல்படுவதாக விமர்சித்தார் (Boal). இதற்கு மாற்றாக அவர் முன்மொழிந்த 'ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கம்', பார்வையாளரை வெறும் ரசிகராக அல்லாமல் நடிப்பிலும் பங்கேற்கும் 'பங்கேற்பு நடிகராக' (Spect-actor) மாற்றும் நோக்கம் கொண்டது. மேடைச் சட்டமியற்றல் நாடகம் (Legislative Theatre), படிம நாடகம் (Image Theatre), மன்றநிலை நாடகம் (Forum Theatre) போன்ற வடிவங்களின் மூலம், பார்வையாளர்கள் தாங்கள் காணும் ஒடுக்குமுறைச் சூழல்களுக்குத் தீர்வுகளை மேடையிலேயே செயல்படுத்திக் காட்டும் வாய்ப்பைப் போலின் அரங்கமுறை வழங்கியது. இந்நடைமுறையை நெறிப்படுத்தும் தலைமைப் பொறுப்பாளரை அவர் 'ஜோக்கர்' (Joker) என அழைத்தார் ("Augusto Boal").

கே.ஏ. குணசேகரன், போலின் இக்கோட்பாட்டு அடிப்படைகளைத் தமிழக நாட்டுப்புற அரங்க மரபுகளுடன் இணைத்து மறுவடிவமைத்தார். மேடைச் சட்டகங்களையும் (Proscenium stage) விலையுயர்ந்த ஆடம்பரங்களையும் தவிர்த்து, வீதிகள், கிராமச் சந்திகள் போன்ற திறந்தவெளிகளில் நாடகங்களை நிகழ்த்துவதன் மூலம், போல் முன்மொழிந்த பங்கேற்பு பார்வையாளன் எனும் கருத்தாக்கத்தைப் பறையாட்டம், கூத்து போன்ற உள்நாட்டு நாட்டுப்புறக் கலை வடிவங்களுடன் இணைத்து தமிழ்ச் சூழலுக்கேற்ப அவர் மொழிபெயர்த்தார் எனலாம். இவ்வகையில், 'கந்தன் × வள்ளி' நாடகமும் பார்வையாளரை வெறும் புராணக் கதை ரசிகராக அல்லாமல், சாதி-பாலின அரசியலை மறுபரிசீலனை செய்யும் விமர்சனப் பங்குதாரராக மாற்ற முயல்கிறது.

6. தலித் நாடகக் கோட்பாடும் தனித்துவப் பண்புகளும்

கே.ஏ. குணசேகரன் தனது 'தலிதியும் அரங்கேற்றமும் அரசியலும்' என்ற நூலில், தலித் அரங்கத்தின் பிரத்யேகக் கோட்பாட்டுப் பண்புகளையும் மேடை உத்திகளையும் மிகத் தெளிவாக வரையறுத்துள்ளார். மரபுசார்ந்த நாடகங்களிலிருந்து தலித் அரங்கம் எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதைப் பின்வரும் ஒன்பது பண்புகள் விளக்குகின்றன.

1. சமமான அரங்க மொழி: சொற்களாலான வாய்மொழியும், உடலின் அசைவுகளாலான அசைவுமொழியும் இதில் சம அளவில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

2. ஆடம்பரமற்ற எளிமை: செலவுமிக்க ஆடைகள், பிரம்மாண்டமான மேடை அமைப்புகள் (Proscenium stage) ஆகியவை தவிர்க்கப்பட்டு, மக்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்புகொள்ளும் எளிய சூழல் உருவாக்கப்படுகிறது.

3. அணுகல்தன்மை மற்றும் திறந்தவெளி அரங்கம்: வீதிகள், கிராமச் சந்திகள், திறந்தவெளிகளில் நடத்தப்படுவதால், கல்வியறிவு இல்லாத எளிய மக்களையும் இது எளிதில் சென்றடைகிறது.

4. உடலின் குறியீட்டுத் தன்மை: நடிகர்களின் உடல் அசைவுகள், படிமங்கள் மற்றும் உருவகங்கள் வழியாக தலித் மக்களின் அன்றாடப் போராட்டமும் எதிர்ப்பும் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன.

5. உண்மையான உணர்வு வெளிப்பாடு: இதில் நடிப்பவர்கள் வெறும் பாத்திரங்களை ஏற்றுப் பிரதிபலிப்பவர்கள் அல்ல; மாறாக, ஒடுக்குமுறையின் உண்மையான பாதிப்பையும் உணர்வையும் மேடையில் வெளிப்படுத்துபவர்களாக இருக்கின்றனர்.

6. நாட்டுப்புறக் கலைகளின் பயன்பாடு: பறையாட்டம், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கூத்து வடிவங்கள் மற்றும் முகமூடி நடிப்புகள் தலித் பண்பாட்டின் குறியீடுகளாகவும் போராட்டக் கருவிகளாகவும் மேடையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

7. சமூக விமர்சனம் மற்றும் நையாண்டி: நையாண்டி உரையாடல்கள், 'சிரிப்பன்' (Jester) பாத்திரத்தின் இரட்டை அர்த்த உரையாடல்கள் ஆகியவை சாதியக் கட்டமைப்பையும் ஆதிக்க வாழ்முறையையும் கேள்விக்குட்படுத்துகின்றன.

8. வட்டார வழக்கின் முக்கியத்துவம்: குறிப்பிட்ட மாவட்டச் சொல் வழக்குகள் மற்றும் எளிய பேச்சுவழக்குச் சொற்கள் இயல்பாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

9. புராணங்களின் மறுவாசிப்பு: ஆதிக்கச் சிந்தனைகளை நியாயப்படுத்தும் பழங்காலப் புராணக் கதைகள், ஒடுக்கப்பட்டோரின் பார்வையிலிருந்து உடைக்கப்பட்டு மறுபரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன.

இப்பண்புகள் ஒன்றுசேர்ந்து, போலின் ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கக் கோட்பாட்டைத் தமிழ்ச் சூழலின் சாதி, பாலின அரசியலுக்கு ஏற்ப மறுவடிவமைக்கும் ஒரு தனித்துவமான அரங்க இலக்கணத்தை உருவாக்குகின்றன என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

7. 'கந்தன் × வள்ளி': புராணத்தின் நவீன மறுபரிசீலனை

பாரம்பரியத் தமிழ் வழிபாட்டு மரபிலும் இலக்கியங்களிலும், வள்ளி-முருகன் திருமணம் என்பது 'தெய்வீகக் காதல்' மற்றும் 'வீரக் காதல்' என்ற பெயரில் போற்றிப் புகழப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால், 2004இல் இந்நாடகத்தை எழுதிய கே.ஏ. குணசேகரன், இப்புராணக் கதையின் பின்னணியில் உள்ள ஆணாதிக்கத்தையும் சாதிய மேலாதிக்கத்தையும் அம்பலப்படுத்தினார்.

ஏற்கனவே தேவயானி என்ற மனைவி இருக்கும் சூழலில், பழங்குடியினப் பெண்ணான வள்ளியை இரண்டாவது மனைவியாக அடைவதற்கு முருகன் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள், ஆணாதிக்க இரட்டைத் தன்மையையும் ஏமாற்றத்தையும் தெய்விகம் என்ற பெயரில் நியாயப்படுத்துவதாக குணசேகரன் உணர்ந்தார். எனவே, அவர் இக்கதையை மறுவாசிப்பு செய்து, வள்ளியை ஆதிக்கத்திற்குப் பணியாத ஒரு தற்காலப் பெண்ணியக் குரலாக மாற்றினார். இம்மறுவாசிப்பின் மூலம், பார்வையாளர் புராணக் கதையை வெறும் பக்தி உணர்வுடன் அல்லாமல், அதன் அரசியல் அடித்தளத்தை விமர்சன நோக்குடன் எதிர்கொள்ளும்படி நாடகம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

8. பெண்ணியக் குரலும் எதிர்ப்பும்

'கந்தன் × வள்ளி' நாடகத்தில், வள்ளி அஞ்சுகின்ற அல்லது ஆண்களின் விருப்பத்திற்குப் பணிந்துபோகும் பலவீனமான பாத்திரமாகச் சித்தரிக்கப்படவில்லை. அவள் சுயமரியாதையும், துணிச்சலும், பகுத்தறிவுப் பார்வையும் கொண்ட பெண்ணாக உருவெடுக்கிறாள். "எனக்கு விருப்பமில்லாமல் யாரையும் மணக்க மாட்டேன்" என்று அறுதியிட்டுக்கூறும் அவள், கந்தனின் வஞ்சகமான வேடங்களையும் பொய்யான ஆசைகளையும் வெளிப்படையாக எதிர்த்து நிற்கிறாள்.

நாடகத்தில் வள்ளி பேசும் பின்வரும் வசனம், ஆணாதிக்க அதிகாரத்திற்கு எதிரான அவளது கூரிய எதிர்ப்பைப் புலப்படுத்துகிறது: "நீ முதியவனாக இருந்தாலும், இளமையனாக இருந்தாலும், நீ எனக்கு மரியாதைக்குரியவன் அல்ல. நீ பொய்யும், வஞ்சகமும் நிறைந்தவன். உன்னை விடாமல், எல்லாப் பெண்களுக்கும் பாடமாக உன்னைத் தண்டிப்போம்."

இவ்வரிகள் மூலம், வள்ளி தனக்கான நீதியை மட்டும் கோரவில்லை; மாறாக, ஒட்டுமொத்தப் பெண்களுக்கான பிரதிநிதியாக நின்று ஆணாதிக்க வஞ்சகத்தைத் தண்டிக்க முற்படுகிறாள். இவ்வகையில் வள்ளியின் பாத்திரப் படைப்பு, தனிமனிதப் பழிவாங்கலின் எல்லையைக் கடந்து, கூட்டுப் பெண்ணியக் குரலின் அரங்க வடிவமாக விரிவடைகிறது.

9. சாதியாதிக்க வினாக்களும் சமூக விமர்சனமும்

இந்நாடகத்தில் வரும் 'நாரதர்' பாத்திரம், சமூகத்தின் சாதியமைப்பைப் பிரதிபலிக்கும் முதன்மைப் பாத்திரமாகச் செயல்படுகிறது. நாரதர் வள்ளியிடம், அவள் கீழ்சாதியைச் சேர்ந்த பழங்குடியினப் பெண் என்றும், உயர்குடி மற்றும் அதிகாரத்தைக் குறிக்கும் கந்தனை மணந்துகொள்வதன் மூலமே அவளது சமூக அந்தஸ்து உயரும் என்றும் அறிவுறுத்துகிறார்.

ஆனால், வள்ளி இந்த மேலாதிக்கச் சிந்தனையை முற்றிலுமாக நிராகரிக்கிறாள். "உயர்குடி ஆணை மணப்பதே எளிய பெண்ணுக்கு உயர்வு" என்ற சமூகத்தின் தவறான பொதுப்புத்தியை அவள் தனது சுயமரியாதைக் கருத்துகளால் உடைத்தெறிகிறாள். மேலும், நாடகத்தில் இடம்பெறும் 'சிரிப்பன்' மற்றும் 'வள்ளியின் தோழி' பாத்திரங்கள், கூத்து மரபின் வழியில் நின்று நவீன சமூகச் சீர்கேடுகளைக் கடுமையாக நையாண்டி செய்கின்றன: தேர்தல்காலத்தில் வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீசி ஏமாற்றும் அரசியல்வாதிகள், ஆன்மிகத்தின் பெயரால் ஏமாற்றும் போலிச் சாமியார்கள், பெண்களுக்கு எதிராகச் செயல்படும் ஆணாதிக்கக் கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் ஆகிய அனைத்து சமூக நடைமுறைகளும் நாடக உரையாடல்கள் மூலம் கடுமையான விமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன.

10. ஒப்பீட்டுப் பார்வை: தமிழ்த் தலித்-பெண்ணிய இலக்கிய மரபில் 'கந்தன் × வள்ளி'

'கந்தன் × வள்ளி'யில் வள்ளி முன்னெடுக்கும் மறுப்பும் எதிர்ப்பும், தமிழ்த் தலித்-பெண்ணிய உரைநடை மரபில் ஏற்கனவே வெளிப்பட்ட குரல்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கவை. பாமாவின் 'கருக்கு' மற்றும் 'சங்கதி' நாவல்களில் இடம்பெறும் பெண் பாத்திரங்கள், சாதி மற்றும் மத நிறுவனங்களால் தங்கள் மீது திணிக்கப்படும் அமைதியையும் அடக்குமுறையையும் மறுத்து, தங்கள் அன்றாட வாழ்வியல் மொழியிலேயே எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்புகின்றனர். இதே போன்று, பி. சிவகாமியின் 'பழையன கழிதலும்' நாவலில் இடம்பெறும் பெண் பாத்திரங்களும் சாதிய ஆணாதிக்க அமைப்புக்குள் தங்கள் இடத்தை மறுபரிசீலனை செய்கின்றனர்.

இந்த உரைநடை மரபுடன் ஒப்பிடும்போது, வள்ளி எனும் புராணப் பாத்திரத்தை மையமாகக் கொண்டு குணசேகரன் மேற்கொள்ளும் மறுவாசிப்பு, தமிழ்த் தலித்-பெண்ணிய எதிர்ப்புக் குரலை நாடக அரங்கிற்குக் கொண்டுசெல்லும் ஒரு நீட்சியாகக் கருதத்தக்கது. வேறுபாடு என்னவெனில், உரைநடை ஆசிரியர்கள் சமகால வாழ்க்கை அனுபவங்களை நேரடியாகப் பேசும்போது, குணசேகரன் புராணத்தையே கருவியாகக் கொண்டு, மக்கள் மனத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள தெய்வீகக் கதையையே எதிர்ப்பின் தளமாக மாற்றியமைக்கிறார். இது புராணத்தை ஆதிக்க சித்தாந்தத்தை நியாயப்படுத்தும் கருவியிலிருந்து, அதையே எதிர்ப்பின் கருவியாக்கும் ஒரு உத்திமாற்றமாகும் என்பதே இவ்வாய்வின் தனித்துவமான கண்டறிதலாகும்.

11. முடிவுரை

கே.ஏ. குணசேகரனின் 'கந்தன் × வள்ளி' நாடகம், மரபுரீதியாகப் போற்றப்பட்ட ஒரு புராணக் கதையை வெறும் கலை மறுஆக்கத்திற்காக மட்டும் பயன்படுத்தாமல், அதனைப் பெண்ணியம், சாதியெதிர்ப்பு, சமூக நீதி ஆகியவற்றிற்கான கூரிய அரசியல் தளமாக மாற்றியுள்ளது. அவுகுஸ்தோ போலின்

ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கக் கோட்பாட்டை நாட்டுப்புற அரங்க மரபுகளுடன் இணைத்து, தமிழக விளிம்புநிலை மக்களின் அரங்க மொழியாக மறுவடிவமைத்த குணசேகரனின் பங்களிப்பு, தமிழ் நாடக வரலாற்றில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது.

புராணங்களில் ஒளிந்துள்ள ஆதிக்கக் கருத்துகளை வெளிக்கொணர்ந்து, அவற்றை ஒடுக்கப்பட்டோரின் கண்ணோட்டத்தில் மறுபரிசீலனை செய்ததன் மூலம், கே.ஏ. குணசேகரன் தமிழ் நாடக வரலாற்றில் அழகியல் மற்றும் சமூகப் பொறுப்புமிக்க ஒரு முன்னோடி நாடகச் செயற்பாட்டாளராகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறார். 2016இல் அவர் மறைவுக்குப் பின்னரும், 'கந்தன் × வள்ளி' போன்ற அவரது படைப்புகள், சாதி மற்றும் பாலின அதிகார அமைப்புகளை விமர்சிக்கும் ஆற்றல்மிக்க அரங்கக் கருவிகளாகத் தொடர்ந்து பயன்பாட்டில் உள்ளன. எதிர்கால ஆய்வுகள், குணசேகரனின் பிற நாடகங்களையும் இதே கோட்பாட்டு அடிப்படையில் ஒப்பீட்டு நோக்கில் ஆராயும் வாய்ப்பைக் கொண்டுள்ளன.

துணைநூல் பட்டியல் (Works Cited — MLA 9th Edition)

[1]. அரசு, வீ. "கலகத்தின் கலைமுகம் கே.ஏ. குணசேகரன்." Tamil Murasu Australia, 8 Jan. 2016, www.tamilmurasuaustralia.com/2016/01/blog-post_8.html. அணுகிய நாள்: 28 Aug. 2026.

[2]. "Augusto Boal." Wikipedia, Wikimedia Foundation, en.wikipedia.org/wiki/Augusto_Boal. Accessed 28 Aug. 2026.

[3]. Boal, Augusto. Theatre of the Oppressed. Translated by Charles A. McBride and Maria-Odilia Leal McBride, Pluto Press, 1979.

[4]. குணசேகரன், கே.ஏ. கந்தன் × வள்ளி. அகல் வெளியீடு, 2004.

[5]. ---. தலித் அரங்கியல். காலச்சுவடு பதிப்பகம், n.d.

[6]. ---. தலிதியும் அரங்கேற்றமும் அரசியலும். பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், 2009.

[7]. ---. பலி ஆடுகள். வல்லினம் வெளியீடு, 1990.

[8]. ---. சத்திய சோதனை. அகல் வெளியீடு, 2004.

[9]. "கே.ஏ. குணசேகரன் காலமானார்." Patrikai.com, 17 Jan. 2016, patrikai.com. அணுகிய நாள்: 28 Aug. 2026.

[10]. பாமா. கருக்கு. காலச்சுவடு பதிப்பகம், 1992.

[11]. ---. சங்கதி. காலச்சுவடு பதிப்பகம், 1994.

[12]. ராமானுஜம், ஆ. தமிழ் நாடகம்: நேற்றும் இன்றும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2014.

[13]. சிவகாமி, பி. பழையன கழிதலும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 1989.

[14]. "Theatre of the Oppressed." Encyclopedia Britannica, www.britannica.com/art/Theatre-of-the-Oppressed. Accessed 28 Aug. 2026.

[15]. வெளி ரங்கராஜன். நவீனத் தமிழ் நாடகங்கள் மற்றும் அரங்கியல் போக்குகள். காவ்யா பதிப்பகம், 2004.

நூலாசிரியர் அறிவிப்பு — நலன் முரண்பாடு இல்லாமை பற்றிய அறிக்கை

இக்கட்டுரையின் ஆசிரியரான வே. இந்துமதி, இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் எழுத்திலோ, உள்ளடக்கத்திலோ, அல்லது வெளியீட்டிலோ எவ்வித நிதி ரீதியான, தனிப்பட்ட, அல்லது தொழில்முறை நலன் முரண்பாடும் இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறேன். இவ்வாய்வு எந்தவொரு நிறுவனத்தின் அல்லது நபரின் நிதி ஆதரவின்றி, முழுக்க முழுக்க கல்விசார் நோக்கத்திற்காக மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதில் பயன்படுத்தப்பட்ட அனைத்து முதன்மை மற்றும் துணை ஆதாரங்களும் உரிய முறையில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டு, மேற்கண்ட துணைநூல் பட்டியலில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).